

Ja a svet okolo

Zamysleli ste sa nad tým, aký je svet okolo nás? Aké má dobré stránky a aké má zlé stránky?

Všetci ľudia sa niekam ponáhľajú a nemajú čas na venovanie sa svojim deťom. Nevie, čo sa s nami v budúcnosti udeje.

Prečo je to tak? Čo nás núti robiť niečo, čo nechceme a pritom to robíme?

Tento svet nás učí, ako sa hnať dopredu bez svojho voľného času. V tomto svete nevidíme na svoju cestu, ktorou v budúcnosti budeme kráčať. Tak aký je teda svet? Tvrdý, veľa vojen, no niektorí ľudia sú milí a láskaví. Presne tak ako ja. Aj keď svet mi kladie polená pod nohy, no nie je to vždy také zlé ako to v skutočnosti vyzerá.

Kde by som veselá, zábavná, milá, keby tento svet tu nebol?

Odpoveď by bola jasná. Nikde. Čo by som robila, keby takýto svet tu nebol?

Nič. Bola by som smutná a opustená. Bez rodičov a kamarátov. Neboli by tu žiadni blízki a žiadni kamaráti. Nikto by tu nebol. Ani jediný človek, ktorého by som mala rada. Takto. Keď to bude tak v budúcnosti, bola by som nešťastná. Veľmi by som bola smutná, keby tu nebol nik. Len jediná sama na tomto svete.

Ja si to tak však nepredstavujem !!! Verte mi!

Ja si svet predstavujem takto.

Tento svet by mal byť veselý, nikto by sa nemal hádať, nikto by sa nebil, neboli by žiadne vojny, choroby, koronavírus a rôzne veľké problémy, ktoré sú na svete.

Keď sa zastavím a zamyslím sa, čo vlastne my ľudia robíme? Robíme veľmi veľa zlých vecí a chýb. Každý z nás robí chyby. Ako napr. ubližovanie iným, či už fyzicky alebo psychicky, ubližovanie zvieratám, prírode a pod.

Prírode ubližujeme tak, že vyhadzujeme odpadky mimo košov, ktoré by sa mali vyhadzovať do koša. Niektorí vyhadzujú odpadky do koša a veľké množstvo ľudí hádže odpadky mimo koša.

A tak isto ubližujeme aj zvieratám. A to tak, že ich týrame alebo ich nepustíme z panelákových bytov von, ťaháme ich za chvosty, najmä malé deti a nestaráme sa o nich. Keď nás domáci miláčikovia omrzia, vyhodíme ich na ulicu.

To by sa tak nemalo robiť. Je to týranie zvierat. Veľmi veľa ľudí to takto robí.

No niektorí zvieratá milujú a nerobia im zle.

Zvieratá sú živé tvory, potrebujú voľnosť, tak isto ako my ľudia. A tak isto aj živočíchy v mori. Vyhadzujeme do vody obrovské množstvá odpadu a výsledok je, že veľké množstvo živočíchov uhynie. V mori ale aj v jazerách.

Keď som bola malá, tak svet vyzeral trochu inak.

Bolo o trochu menej áut ako dnes alebo rôzne veľmi ťažké choroby, ktoré sa ešte nedali liečiť.

Chodila som do škôlky, mala som viac voľného času. Celý deň som sa len hrala. Nebola som veľmi komunikatívna.

Chodila som na rôzne výlety, do ZOO, do parku, atď. svet sa mi zdal krásny. Ale zároveň som nevedela pochopiť, čo sa okolo mňa vlastne deje. Všade som chodila v sprievode mamy.

Ako malá som sa pozerala každý deň von oknom, napr. aké je počasie a aký bol svet okolo.

Rozmýšľala som nad tým, ale svet ktorý bol okolo mňa, kedy som sa ešte nenarodila, bol ešte krajší.

V minulosti bol svet absolútne krásny. Ale na druhej strane boli aj tiež rôzne vojny. Ako napr. I. svetová vojna, II. svetová vojna.

Svet v minulosti bol tvrdý ale krásny. Plno čistého vzduchu a keď zapršalo, bolo to ako prírodná voňavka.

Ale ten svet v minulosti sa mi aj preto páčil viac.

Keď mi pribúdali roky, cítila som sa nejako inak. Pribudli mi školské povinnosti.

Ten svet sa mi zmenil.

Ale mňa skôr zaujíma, že prečo je to tak? Prečo je teda na svete tak mnoho vojen? Globálne otepľovanie?

Kedysi globálne otepľovanie neexistovalo. Keď bola zima, tak aj bola zima!!! A poriadna!!! Veľa snehu !!! Snehuliakov, sánkovačiek, ... !

Nie ako teraz, že namiesto zimy je jar.

Tento svet sa veľmi mení. A veľmi rýchlo! Ktovie, čo bude s nami v budúcnosti.

Čo budeme robiť? Čo budeme robiť, keď na svete nebude more?

Ani žiadna voda! Čo budeme vlastne bez vody robiť!

Tak aká bude budúcnosť?

Plná robotov, ľudských robotov, čo všetko budú robiť za nás. A svet v budúcnosti určite bude ešte horší ako dnes. Budú rôzne ťažké choroby, ako koronavírus, ktoré keď nejaký človek dostane, môže zomrieť.

A v budúcnosti bude ľudské spoločenstvo vymierať. Keby som to však mohla zastaviť. Tie rozličné vojny, tie zlé choroby, ktoré môžu človeka aj zabiť. Bohužiaľ... Svet nedokážeme ovládať vôľou. Ľudia sa menia. Všetko sa mení! I správanie človeka sa mení. Už nechodím s mamou, ktorá ma chránila.

A stále ma chráni pod jej ochrannými krídlami. Najlepšie sú na tom kamaráti, ktorí ma chránia rovnako ako rodičia. Svet nie je vymalovaný ako by sme chceli... Je však plný tajomstiev.

A teraz to trochu vezmeme z tej lepšej stránky.

Svet je krásny a farebný ako z maliarovej palety.

Na tomto svete rastie milión rôznych rastlín a stromov. Stromy sú náš kyslík. Proste je to naše kráľovstvo. Plné krásnych farebných kvetov. Kvetý a stromy, keď sa spoja, dávajú nám prírodnú voňavku.

A zároveň aj na našej planéte – ZEMI – žijú aj naši blízki a kamaráti. Blízki sú aj naši rodičia, ktorých máme tak radi a dávajú nám veľa lásky. Láska je dôležitá tiež na tejto zemi. Rodičia nás chránia, aby sa nám deťom, alebo väčším deťom – pubertiakom, akými sme aj my, nič nestalo. Chránia nás pred zlom a chcú nás veľmi veľa naučiť. Z ich života. Chránia nás pod svojimi ochrannými krídlami.

Na svete je aj plno zvierat.

V dome u babky na východe Slovenska, mám aj ja jedno zvieratko. A to psa. Hexíka. Je super mať vlastného psíka. Pes na tomto svete je aj členom rodiny. Ale zase je potrebné sa aj o to zvieratko starať. Užijem si s ním veľa zábavy. Preháňam sa s ním po lúkach nad chatou, chodím s ním k vode.

Na svete sú aj rôzne inštitúcie. A to sú ako napr. banky, obchody, súdy, nemocnice, a pod. bez obchodov by sme nemohli nakupovať rozličné zásoby, a rôzne oblečenie. Ale budme radi, že tie inštitúcie vôbec máme.

Svet má rôzne klady a zápory. Čo by som chcela zmeniť na tomto svete?

Ja by som chcela zmeniť to, aby ľudia neboli takí zlí a nevyvolávali rozličné konflikty. Ako napr. vojny. Alebo kradnutie v obchodoch rozličného tovaru, šperkov a pod.

Dnes sú ľudia divní. Ženú sa za bohatstvom a potom to ich chovanie. Aj to tak vyzerá. Že ich nikto na svete nemá rád.

Nemám rada takýchto ľudí, čo sú závislí na peniazoch. Ale aj trochu s nimi súhlasím.

Bez peňazí by nebolo čo jesť, piť... Nepáči sa mi, že si chcú vlastne tie peniaze nechať len pre seba. Mali by ich čiastočne aj rozdávať a pomáhať ľuďom v núdzi.

Dnešní bohatí ľudia nevnímajú bolesť a trápenie tých slabších, chudobnejších. Ale ja vnímam svoje trápenie a bolesť. Len to nechcem povedať. Veď načo by mi bolo bohatstvo, keď mám kamarátov.

Za bohatstvo si dobrých kamarátov nekúpíte. Lásku, zdravie si tiež nevieme kúpiť. Len veci, veci. A na svete je bohatých bezcitných ľudí veľmi veľa.

Ale je treba sa s tým zmieriť. Vysporiadať a povedať si: „**Tvoj život stojí za to!!!**“